

PROSINEC

O zamýšlení a zamyšlení

Víte, jak se u nás pozná prosinec?

No přeci je konec roku.

Víte, jak se u nás pozná konec roku?

Přeci podle konce série článků o zamýšlení nad životem.

Zrovna jsem se zamyslela i nad tím, jak se rozloučit s koncem tohoto roku i s těmi čtenáři Zory, kteří si oblíbili pravidelné fejetony na téma Jak se u nás pozná...

Možná bude úplně nejlepší nepřehánět to příliš s tím loučením. Víím, že ti, kdo rádi čtou Delicii Nerkovou, ji budou rádi číst i v nějaké jiné literární obměně. Těm můžeme nabídnout jiná setkávání třeba nejen na stránkách Zory, pro změnu v roce 2006. Těmto čtenářům děkuji za přízeň, ať konkrétně projevenou nebo i skrytou. A s těmi se budu těšit na společné chvílky, ačkoliv si fyzicky budeme vzdáleni třeba i hodně kilometrů. Stali jsme se tak trochu přáteli a já vám děkuji jak za vaši přízeň, tak i za toto přátelství. Budu ráda, když si i v budoucnu budeme vzájemným povzbuzením.

Těm, kteří nejsou spokojeni s pomyslnými šálky mé speciální kávy, bych chtěla poděkovat za trpělivost, s kterou se těch nabídnutých šálků jen letmo dotkli, třeba jen proto, aby od nich mohli dát ruce pryč. Možná, že se nad touto mojí „kávou“ sejdeme někdy v budoucnu. A možná, že se sejdeme nad úplně jinou kávou, při zcela jiné příležitosti. A budeme si povídat o jiných věcech, než o kterých jsem kdy psala.

Všem, kteří čtou tento článek - nebo spíše otevřený dopis - přeji, aby jejich slunce svítilo i v mlze a ve tmách. Aby neztráceli radost, a když už se něco takového přihodilo, tak aby ji znovu našli. A pokud ji nemohou najít, aby našli alespoň někoho, kdo s nimi bude hledat a nacházet, co bude jejich srdci milé.

Mějte se dobře a rádi. To vám všem přeji jen tak a napořád. A nejen proto, že bude Nový rok a takové věci se přávají. Mějte se tedy dobře a rádi bez ohledu na kalendář či okolnosti nebo kdy, koho a kde potkáte.

Hodně osobního štěstí každému z vás přeje

Delicie Nerková